

Γιὰ τούτων ἀνάψαν πυρσούς κι' αὐτοὶ ποὺ ζοῦν 'στὸν Ἄρη,
ἔχουν ἐκεῖνοι τόνομα, κι' ἔχουμ' ἡμεῖς τὴ χάρι.

Ἐ! σὺ, πακπιπὸ ξιφουλῆσες, τὸν θώρακά σου στείε...
σ' ἰγνώρισα καὶ μὴ γελᾷς, ὁ Θεοδωράκης εἶσαι.

Πολεμικὸ μου πρόσωπο, σπαθὶ μου γυμνωμένο,
τὸ Κορδονάκι πλέκεται σὰν πέρου ξιφτισμένο.

Ξέρω καὶ εἶνα, ποὺ κρατεῖς λογαριασμῶν κοντύλι,
κι' ἀπὸ ἔμπροστὰ καὶ πίσω σου χιλιάδες τρέχουν σκύλοι.

Γιὰ νὰ τιμᾷ τὸ διάβα σου τὴση σκυλιῶν ἀντάρα
Σιμόπουλος θὰ λέγῃσαι, καὶ ποὺ τὴν πῆς τὴν κλέρα;

Ἐ! εἶς, ποὺ τὰξιώματα κατέχευε τὰ πρώτα,
τὸ Παρλαμένο βρώμπος τὰ νηστικά σας χνῶτα.

Οἱ Τελλιγάδες ἔρχονται, πηδοῦν ἀρχὴ σιμὰ των...
τούς ἴγνώρισα, τοὺς ἴγνώρισα, καὶ ξέρω τόνομά των.

Γνωστὸς μοῦ φαίνεται κι' αὐτός, ἀλλὰ γνωστὸς κι' ὁ δεῖ-
ξι Π τί μούτσουνα γνωστὰ, [γας...
ποὺ 'στὸν Καρναβάλιο ἔμπροστὰ
πηγαίνουσε νὰ δώσουνε τῶν ἔργων των εὐθύνας.

Ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ κομψὸς μὲ τὸ γαλλὶ 'στὸ μάτι;
ἔλατε νὰ γνωρισόμας κι' αὐτὸν τὸν δπλωμάτη.

Φ.—Σ' ἰγνώρισ' ἀπὸ τὸ μονάκλ, Μινίστρε σοβαρή,
καὶ δὲς μου τὰ σερβίτσια σου νὰ κάνω σουαρή.

Π.—Ποῖος τοῦτος ὁ μεγάπλουτος, ποὺ μόλις χαιρετᾷ;
εἶναι κι' αὐτὸς ὁμογενής ἀπὸ τὸν Γαλατᾷ.

Ἵμογενεῖς, μαρὶ παιδιὰ, καὶ πόρετε διασίκια,
ἔδω φοροῦνε τὰ ψηλά, 'στὴν Πόλι τὰ φεσάκια.

Φ.—Ἄπ' ἄλλους τοὺς ὁμογενεῖς ὁ κύρ Ἐτὴ μ' ἀρέσει,
καὶ 'στὴν Ἀθῆν' ἂν ἔμπαινε δὲν θάβγαζε τὸ φεῖσι.

Π.— Ἐ! σὺ, μεγάλε κοιλάρῃ
καὶ μακροχέρῃ μασκαρᾷ,
Ταμίαι πρέπει νὰ γενῆς
ἢ κἂν Ἠγοῦμενος Μονῆς.

Φ.—Περνοῦν γραμματιζοῦμενοι, περνοῦν διασκάλων πλήθη,
καὶ σχολιάζεται πολὺ
τῆς Ἀθηνᾶς ἡ κεφαλή
πὼς ἔγινε μὲ τὸν καιρὸ σὺν νεροκοκοῦθι.

Π.—Ἐνας τσολιγᾷς, ποὺ χόρταινε φασοῦλε καὶ ρεπάνι
καὶ μὲ ρετσίνα πέρασε,
ποῦ κἄπνισε μὲ τὸ σάγενο τὸν εὐγενῆ νὰ κἀνη,
κι' ἤπιε λικέρ κι' ἐξέφασε.

Φ.— Ἀπὸ τῆς γῆς τάνθρωπινᾷ
μ' ἀρέσει τὸ γαῖδοῦρι,
κι' ἀπ' ἄλλα τὰ θαλασσινὰ
προκρίνω τὸν Βουδοῦρη.

Π.—Ἐπιθεώρησις Στρατοῦ προλέγεται μεγάλη,
πὼς θάχουμε προβιθασμούς κανεῖς μὴ ἀμφιβάλῃ.

Φ.—Μὲς 'στῆς πρελλῆς Ἀπόκρησις τὰ τόσα θεοκάλαβα
φωτοχουσία κ' ὑτάξα καὶ μὲς 'στὸ Κεντρικὸ,
καὶ πρὶν ῥωτήσω νὰ μοῦ ποῦν μονάχος ἐκατάλαβα
πὼς ἔχει διασκέδασι καὶ μάλο-ποντικὸ.

Π.—Σίρνευ οἱ κλέφταις τὸ χορὸ καὶ δείχνουν ἀσπραῖς
τὸν εἶρνον κι' οἱ φιλότιμοι μὲ τηγανιοῦ μουντζουραῖς.
[μούρακι,

Φ.—Χαρῆτε καὶ χοροῦνε, τζάκια προνομοῦχα,
ὄμως κι' ἡ φτώχεια μὲ χαρὰ
χορεύει σὺν τρανὴ κυρὰ,
κι' εἰν' ἐξ ἀνάγκης ντεκολοῖ, γιὰτὶ δὲν ἔχει ροῦχα.

Π.— Ἄχ! οὐρανὶ, ποῦσαι ἴψηλά,
χρυσὴ νὰ φέγῃ μέρα,
κι' ἂν θέλῃς σῶναι καὶ καλὰ
νὰ βρεῖξῃς ἔδω πέρα
νὰ ποτιθοῦν τὰ χόρτα μας κι' ἡ κίτρονραντζιὰ,
κῦττα λαὸ γουπημένα...
καὶ βρεῖξῃς μόνο κομρετι,
γιὰ νὰ μὴ ἀγοραζόμας 'στὸ Πάλλη καὶ Κοτζιᾷ.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ναὶ τοῦ Πολέμη βγήκανε τ' Ἀλάθαστρα, ποιήματα,
ἐμπνεύσεως ἀληθινῆς σπριγῶντ' ἀποκρύματα,
μὲ φαντασίαν φρίσσοσαν καὶ πάθος καὶ φυγῆν,
ποὺ τὴν πωχὴν μας ποίησαν τιμοῦν κατ' εἶσοχῆν.
Σακελλαρίου τύποις, ἄλλα χαριτωμένα...
τὸν ποιητὴ τὸν ξέρετε καλλίτερον ἀπὸ μένα.

Λαμπρὰ τὰ Παναθηναῖα, τὸ Περιοδικὸν
Μιχαηλίδου Κίμωνος σὺν Ευρωπαϊκόν.
Εἰκόμων πλοῦτος ἀπειρος, μεγάλη πολυτέλεια,
κι' ἀκριβεία κι' ἐντέλεια,
καὶ γλαφυρὸς ὕλης
τὰ μάλιστα ποικιλίας
μὲ ποιητῶν καὶ μὲ πικρῶν ὀνόματα γνωστὰ,
κι' ὁ Φασουλῆς πρὸς ἄλλους σας θερμῶς τὸ συνιστᾷ.

Διηγήματα θὰ βροῦνε τεχνικώτατα γραμμένα
κι' ἐκαρέτως τυπωμένα.
Τὰ συνέγραψεν ἐκεῖνο τὸ καλὸν τὸ γνωστὸ
Ξινοπούλου τοῦ Γρηγόρη, καὶ θερμῶς τὰ συνιστᾷ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηροῦ μας, καρλακίπα πατριῶτων,
ἐριθὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.